

EN-EN

Eenakter

door

KOOS DAM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EN-EN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KOOS DAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Vrouw – 50 jaar of ouder. Tijdens haar werkzame leven was ze Wiskundelerares. Gehuwd. 1 zoon, 1 dochter. Man en dochter zijn er niet meer.

Figuur – Rond de 25 jaar. Hij is afwisselend: Verzorger, technicus, koor, beschouwer, duider, zoon, souffleur.

DECOR:

Toneelbeeld. Alles is wit. Liefst is de achtergrond een wand, waarvan de afscheiding met de vloer niet is te zien, de wand bestaat uit verbleekte kranten. In de ruimte staat een stoel. Op de stoel zit een vrouw. Er is rechts achter een tafeltje met apparatuur en links achter een tafeltje met waskom. Achter het tafeltje zit een man. Er zijn 2 microfoons, 1 bij zijn tafeltje (1) en 1 links van de stoel (2). De man (Figuur) spreekt zoveel mogelijk via de microfoons. Hij draagt een broek met veel zakken, in de zakken zitten briefjes, met beschouwingen die hij bij de voorleest.

Voorbeeld schilderij kan desgewenst toegestuurd worden.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

FASE 1

FIGUUR: *(MIC. 2)* Ik ben Theseus, zoon van Aegeus! Zei Theseus toen hij voet aan wal zette op Kreta. Ik zal de Minotaurus, die huist in het labrynt, doden.

Hahah. Daar moet ik om lachen, zei Minos, de koning van Kreta. Dat is nog niemand gelukt. Uit het doolhof keert niemand levend weder.

Ik ben verliefd op je, zei Ariadne de dochter van de koning. En ze gaf Theseus - voordat hij door de soldaten van haar vader het labrynt werd ingedreven - een zwaard en een kluwen gouddraad.

Zodra het wilde woeste dier Theseus ontwaarde, stortte het zich op hem. In het gruwelijke gevecht dat volgde - keek hij, Theseus - ongewild herhaaldelijk in de pikzwarte ogen van het afschuwelijke monster. In die blik herkende Theseus dingen van zichzelf die hij nooit eerder had gezien. Met wie vocht hij dit gevecht. *(stilte)* Dood....Theseus doodde de Minotaurus met het zwaard en dankzij de gouddraad vond hij zijn weg uit het labrynt.

*(Muziek: **Boord van Woorde** (Amanda Strydom) en projectie)*

(Figuur tijdens het nummer wast hij de handen van de vrouw en kamt haar haar. Hij doet dit bijzonder zorgvuldig en zorgzaam. Dan neemt hij plaats achter zijn tafeltje.)

VROUW: *(Ze telt meditatief van 1 tot 10 en omgekeerd. Soms horen we het tellen, missen we getallen en dan weer pikken we de draad op. Ze is in zichzelf gekeerd)*

Ze hebben me hier naartoe overgebracht.

Alles dicht en afgesloten. Hoge hekken. Camera... camera. Johnny Cash, Hoogezand, Sappemeer, oude Pekela, nieuwe Pekela, Stadskanaal, Veenhuizen.....

In Veenhuizen staat een boerenstal waar Magere Hein zijn capuchon afdoet, zijn zeis op de grond legt, zijn hoofd in zijn handen neemt en alle doden beweent. Het is dan even helemaal stil; zelfs wolven stoppen met janken.

Ik ben onschuldig. Ik wacht geduldig af. Waarop ben ik aan het wachten. Op wie. Waarom ben ik hier.

FIGUUR: *(MIC 1. Als aankondiging)* Oude moeder wacht op kind.

VROUW: Godverdomme waar blijft ie nou. Even koffie halen en dan godverdomme niet meer terug komen, dat is toch geen stijl. Waar blijft ie. Even koffie halen, en dan je gezicht niet meer laten zien. Godverdomme. Jezus, ik moet pissen en het stinkt hier.

(alsof een ander het zegt) Ik ga even koffie halen. Ik blijf maar even.

Mag ik hier even naast u komen zitten? Je doet maar. Wilt u koffie? Ja, en dan zeker weggaan en niet meer terug komen, dat ken ik. Nee, ik hoef geen koffie. Wie ben je eigenlijk, zou ik dat moeten weten? Zou ik je moeten kennen. Je komt me bekend voor. Hou ik van je, haat ik je, ben je mijn kind? O, dat wist ik niet. Heb ik kinderen. Je bent mijn man. *(figuur schraapt de keel)* Je bent mijn man. *(staat op)* Jij bent.....

FIGUUR: *(MIC 1)* De waterkoker op het gas gezet. De weg kwijt geraakt. De voordeur opengezet. De stekker niet uit het stopcontact gehaald. De pinpas zoek. Een vreemde binnengelaten. Het telefoonnummer vergeten. Niet gegeten. Niet naar de wc geweest. Teruggebracht door de politie. De huur niet betaald. Zonder te betalen weggelopen. Niet uit bed gekomen. Wat rookontwikkeling.....

VROUW: *(valt hem in de rede)* Daar kun je toch niet voor veroordeeld worden, edelachtbare. Je kunt mensen niet zomaar opsluiten. Een mens wordt niet zomaar beschuldigd en opgesloten. Is het soms oorlog? Nou! Nou! Ja, nou weet je het niet meer. Maar ik zal het onthouden.

Ik zal dit niet vergeten.

Ik mag dit niet vergeten

Niet vergeten

Dit

En dit

Ik mag dit niet vergeten

Ik zal niet vergeten

Hou vast

Vasthouden dit moment

Niet vergeten

Dit mag ik niet vergeten

Ik moet dit vasthouden, dit moment

Ik mag niets vergeten

(Figuur tijdens de tekst, knielt bij haar neer en trekt haar sloffen aan)

Ik moet dit onthouden, niet vergeten

Dit moment

Dit moment

Nee nu, dit moment.

Dit

Dit

Nu

Nee, nu

Nu

Ik ben moe.

Moe ben ik.

Hoe lang ben ik hier.

Is dit de hel?

Is dit de hemel?

Is dit de dierentuin?

Nu maar beter niets meer zeggen.

Laat het stil zijn.

Ik wil stilte

Ik wil slapen. Ik moet slapen.

(ze kijkt naar figuur, hij is nog bij haar geknield, en zij pak hem wanhopig beet)

Ik moet je vasthouden. Ik moet weten wie je bent. Je niet vergeten. Wie ben ik. Hoe heet ik. Noem mij bij mijn naam. Nee, ik ben je moeder niet. Zij is je moeder.

Jij bent mijn kind, ik hou van je mijn kind. Wat is je naam, welke naam heb ik je gegeven?

We staan tegenover elkaar

Ik en mijn witte jasmijn

Ik en mijn lief kind

We weten allebei wat er aan de hand is

Het is onvermijdelijk

Er is geen weg terug

Hij doet dit

Met opzet

Ik onderga dit

Gelaten

We kijken elkaar aan
Hij schiet vol
Ik draai me af
Een tijdje kijken we elkaar niet aan. Wat gaat er gebeuren.
Ik ben bang..... eindelijk, daar is het.... ik ben bang, jongen....
maar we zeggen allebei geen woord.
Er lopen tranen over mijn wang.
Ik denk dat ik moet gaan...
Nee, wacht nog even.
Ik moet nog.....
Nee, je liegt!
Je liegt!

Je liegt niet tegen je moeder. Jij wilt hier zo snel mogelijk weg.
Weg van het slagveld.

Huil niet. Als er één hier kan janken dan ben ik dat. En niet jij. Jij
gaat niet weg zonder mij. Slappe zak. Lul. Door jou zijn we hier
beland.

(alsof de zoon spreekt) We gaan even naar een huis kijken.

O, wat min.

Wat een lage streek.

Wat een hinderlaag!

(alsof de zoon spreekt) Kijk eens hier, wat een mooie tuin.

(alsof de zoon spreekt) Goh, wat een gezellige kantine.

Dag mevrouw, welkom

Dag en welkom in een zin dat is niet te vertrouwen.

Ze praat iets te hard

Ze doet iets te gezellig

En dan wordt dit uw kamer.

Uw kamer, wat is dat godverdomme.

Uw kamer. Zijn we nou helemaal besodemieterd. Ik weet heus
wel waar ik woon.

Ze ratelt maar door. Maar natuurlijk dat spreekt voor zich, u moet
het alleen even overleggen met de technische dienst en dan kunt
u ophangen wat u wilt.

Mooi. Dan ben jij de eerste.

Domheid staat altijd klaar om zichzelf te bewonderen.

We zijn weer op hetzelfde punt beland. Hij moet weg en ik blijf.

FIGUUR: *(MIC 1)* Gaat u maar, dat is beter. Het is al zo moeilijk. Gaat
u maar snel.

VROUW: De liftdeur schuift dicht.

Door de kleine spleet zie ik nog net zijn gezicht
Hij huilt, met geluid, net als vroeger. Lange hartverscheurende
uithalen.

Dan is ie weg

Maar het huilen blijft.

Uren verstrijken

Dagen verstrijken

En lang nadat hij weg is hoor ik hem nog huilen.

Er is een verschil...

Hij is het niet, ik ben het zelf.

Ik hoor mijzelf,

net als vroeger,

met lange uithalen:

Godverdomme, kom terug!

en de tranen rollen over mijn wangen.

Heel mijn kraag is nat.

Nat van verdriet.

Een zee van verdriet.

En ik kan het niet stoppen.

Niet stoppen. Ik mag niet stoppen.

(paniek) Ik kom hier nooit meer weg. Waar zijn de treinen. Naar
de treinen. Uw vervoersbewijs alstublieft. Mag ik uw
vervoersbewijs alstublieft. Ik heb geen vervoersbewijs en toch ga
ik weg. Ik ga langzaam weg.....Wil iemand alstublieft een taxi
voor me bellen. Vraag maar of ie voor de deur wil wachten. Ik
moet mijn spullen nog even inpakken. Kunt u de rekening voor
mij maken?

Wim... nee... *(noemt namen)*

U moet nou niet denken dat ik denk, dat u niet weet waarom ik
hier ben.

(roept tegen een van de anderen in de ruimte) Hé! JIJ! Bel een
taxi! Hé dove! Je hebt me wel gehoord. Hé!!! *(begint enorm te
schelden en te vloeken, vanuit wanhoop)*

Ik kom hier nooit meer weg.

Hé! Kun je geen antwoord geven!

Wat zeg je!

Verdwaald!

Je bent verdwaald!

(lacht schamper)

En dat geloof jezelf!

(lacht voluit)

Ja.... Ja, zo kun je het ook noemen. Verdwaald.

Waar was ik, waar hadden we het ook alweer over?

FIGUUR: *(MIC 1)* Vergeten.

VROUW: Ben je nou helemaal besodemieterd. Niks vergeten, neem je eigen soort in de maling. Donder op. Ik praat niet meer met jou.

Ik wil stilte.

Ik wil herrie om me heen.

Waar zijn de kinderen.

Waar is mijn kind.

Het is een meisje.

Een jongen en een meisje

Mijn lieve meisje.

Zo klein

Zo lief

Zo teder

Zo teer

Je was zo teer

Je was zo lief

Ik hield van je

Mijn lieve meisje.

Waarom ben je weggegaan zonder iets te zeggen. Zonder één woord.

Tafel

Stoel

Boek

Tafel

Stoel

Boek

Tafel

Stoel

Boek

A

B

C

A

B

C

A
Tafel
Stoel
Bed. Nee. Boek. Boek. Boek,
Onthouden
niet vergeten.

De pijn van het vergeten.
De pijn van het weten dat je vergeet.

Heb ik al geslapen
Ben ik wakker
Is het ochtend
Avond, het moet avond zijn
Hoe laat is het
Heb ik geslapen
Heb ik gegeten
Ja.
Dinsdag.
Nee zaterdag,
ik moet boodschappen doen.
Waar ben ik.
Hoe laat is het.
(leest ergens in de ruimte)
Nooduitgang.
Altijd op slot.
Zeg maar gerust; nooit uitgang.

Ik wil mijn advocaat spreken! Opsluiten heeft geen zin, dat weet iedereen. Hoe lang kunnen ze me hier vasthouden. Welk verschrikkelijk feit heb ik begaan. Hoe kan ik schuldig zijn zonder verleden. Water is schuldig omdat het zomaar kan wegvloeien. Wat heb ik begaan. Wat zijn mijn daden. Heb ik daden. Wanneer word ik voorgeleid.

Aan hen die naar mij luisteren.

Ik ben op vakantie samen met mijn man. Italië. Mooi weer, Toscane. We waren net getrouwd, hij was nog zo verliefd. Ik kon mijn ogen niet van hem afhouden, hij was zo mooi. Golvend zwart haar en een gebruind gezicht. Pisa, de laatste dag. In de etalage zagen we dat beeldje van een zwaan, marmer. Jij bent zo mooi als Leda, zo mooi ben jij. Ik moest huilen. Hij was zo lief,

het was een lieve man.

Daar in het raam, daar stond het, op een kleedje. Ze jatten hier als de raven.

Hé, zit je nou al weer te vreten. Dat is van mij hoor. Hé! Die vreet gewoon door. Als het maar gratis is. Als het maar niks kost. Ja joh, neem nog een stuk, neem dat grote stuk. Vreetzak! (*vloeken en krachttermen*)

Die denkt dat ie twintig is. Jaaaa. Nee, daar trap ik niet meer in. Een beetje warmte, dat zeggen ze allemaal. Nee, je kunt niet blijven slapen, wegwezen met dat dingetje van je.

(Ze drukt haar hand tegen haar wang. Haar hand is enigszins gebogen. Ze tikt herhaaldelijk met haar wijsvinger tegen haar slaap. Alsof ze wil zeggen: het zit in mijn hoofd.)

Hij zat op de rand van het bed

Met beide voeten op de vloer

In zijn onderbroek.

Hij tikte met zijn vinger tegen zijn slaap.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto